טונדה
הנסיך הניגרי הקטן

כתבה וציירה
הנסיכה קרול איו דורודולה

המחברת

הנסיכה קרול היא בתו של טונדה, נסיך ניגרי.
היא נולדה בארה"ב אך את ילדותה ונעוריה
בלתה בניגריה, שבמערב אפריקה.
היא חיה היום בניו-יורק בארה"ב, כותבת
ומספרת סיפורים לילדים, שרוצים וצריכים
לשמוע על החיים באפריקה..

http://tundethelittlenigerianprince.blogspot.com

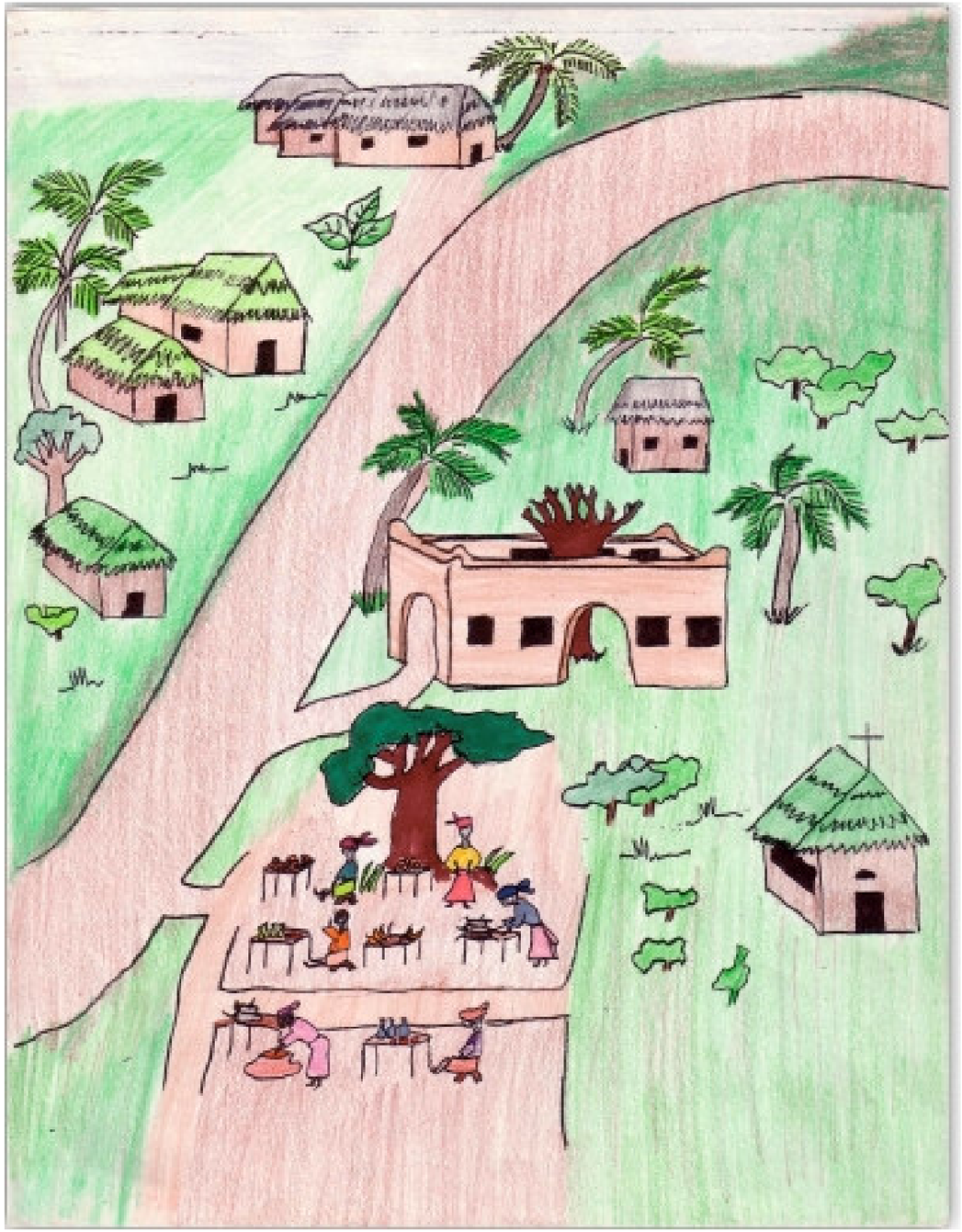

זו העיר אגבה, העיר של טונדה, הנסיך הקטן.

יום אחד יצא טונדה מחצר הארמון לאור השמש היוקדת של עירו. הוא עדיין לא ידע מה יקרה לו באותו היום.

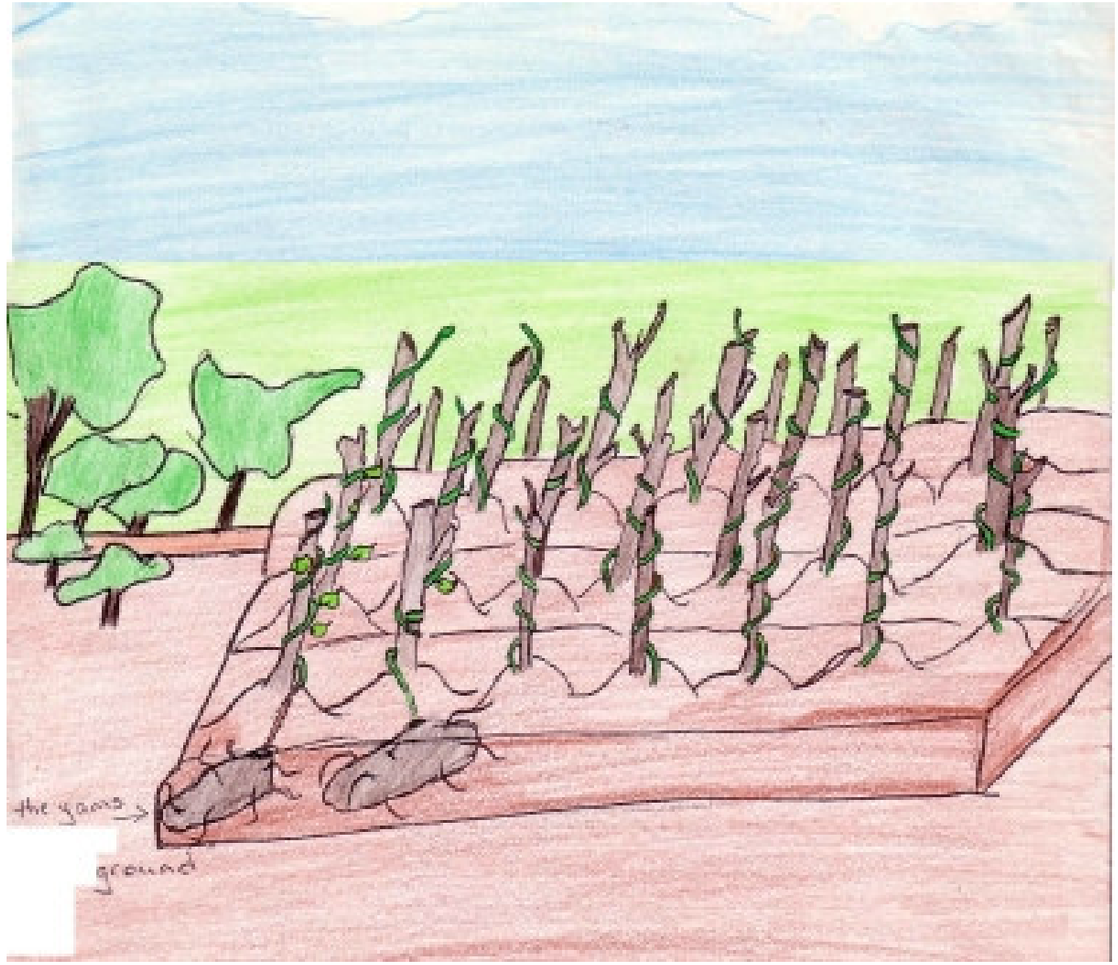

הוא רצה לפגוש את חברו הטוב ניאי ולשחק אתו. אגבה היה מקום מעניין ביותר, אף פעם לא היה שם משעמם. אבל היום אמו אולורי (המלכה) שלחה אותו להוציא מהאדמה שורשי יאם לארוחת צהריים.

הוא החליט קודם להוציא את השורשים. יאם הם צמחים דומים קצת לבטטה שלנו, בעלי שורש עבה, אותו נוהגים לאכול באפריקה, וגבעולים ארוכים מאוד. הגבעולים הם כל כך ארוכים שאבא שלו נאלץ לכרוך אותם סביב מקלות עבים, התקועים באדמה.

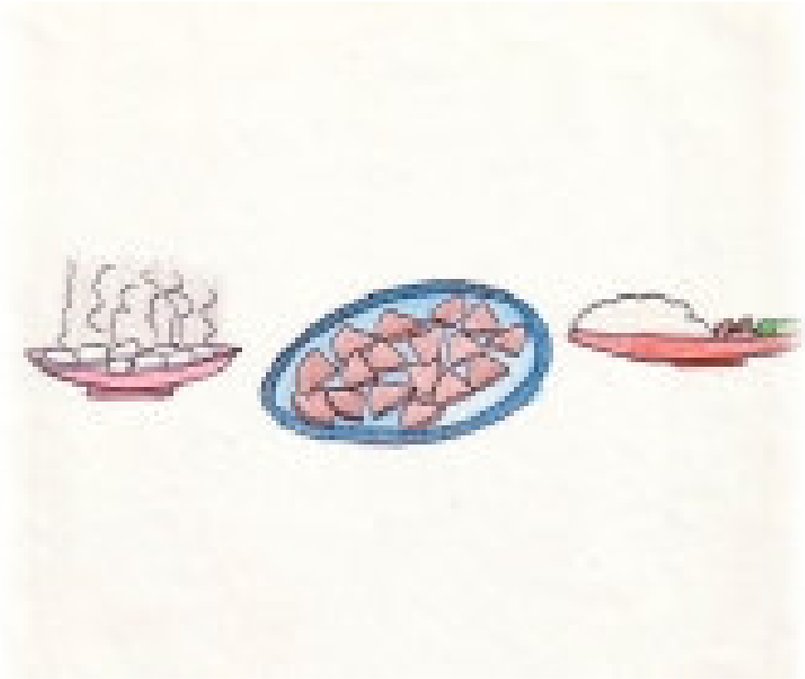

השורשים של יאם הם חומים בחוץ אבל לבנים בפנים, וטעימים מאוד כשהם מבושלים. הנסיך הקטן ואנשי אגבה קראו להם "אישו", ואכלו אותם בבוקר, בצהריים ובערב. זה היה המזון האהוב עליהם, אבל הם אכלו גם דברים אחרים.
את אישו חתכו לטבעות עגולות וטיגנו אותם בשמן דקלים. למאכל זה קראו "דונדון". הם גם בישלו אתו וכתשו במכתשים לדייסה לבנה, ולזה קראו "אייאן".
טונדה נהנה תמיד מהמאכלים האלה, אך הוא לא ידע שלקראת הצהריים הכל עלול להשתנות.

הנה נשים הכותשות את יאם.

נוהג הוא שעל טונדה לברך את כל המבוגרים שפוגש בדרכו, וליפול על פניו לפניהם.
הנה עברה אמא של סאדה, שכרגיל קראו לה על פי שם הילד שלה.
וטונדה כמעת והפיל את השורשים מראשו כשעצר ובירך את סבתא ניאי, ושאל איפה החבר שלו.
סבתא אמרה שניאי הלך לנהר.

וטונדה החליט ללכת לנהר. הוא עמד בגדה וניסה לגלות איפה ניאי, אך לא יכול היה לראותו, אולי בגלל הסוף הגבוה שבנהר.

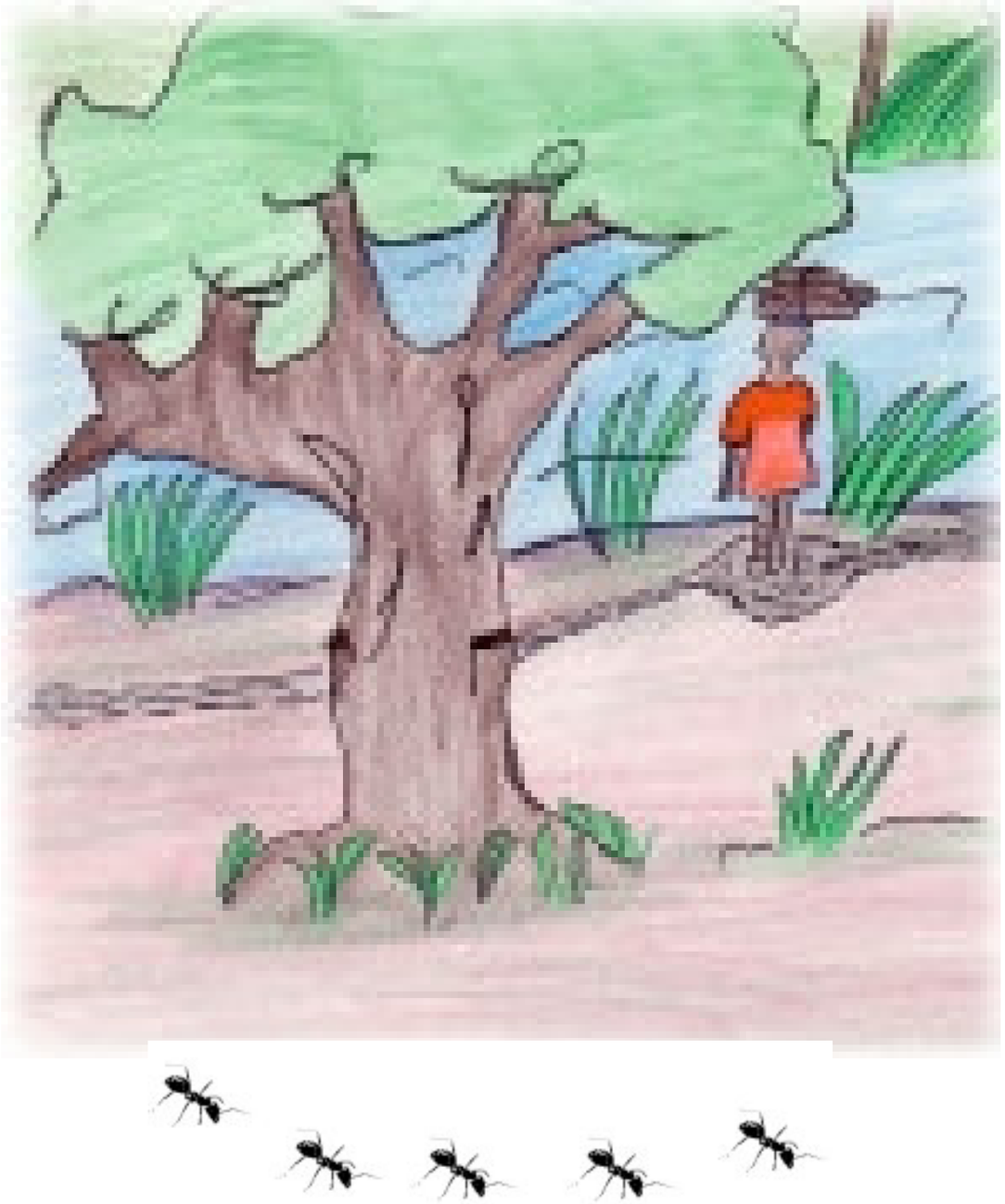

טונדה עמד בגדה בין הקנים הגבוהים. הוא ניסה למצוץ קצת צוף מתוק מהם. ואז התחיל לחשוב שאמא תדאג לו, כי הוא משתהה בחפירת השורשים. הוא החליט לחזור.
"אוך" משהו עקץ אותו במותן. יתכן וזו נמלה. "אוך" הוא צעק בקול. כואב ומרוגז חיפש מה עוקץ אותו וראה שהוא עומד בשביל של נמלי אש!
בצעקות ובבעיטות הוא ניסה להוריד את הנמלים מגופו ולא הרגיש כלל ששורשי יאם שאסף נפלו לנהר וזרמו עם המים!

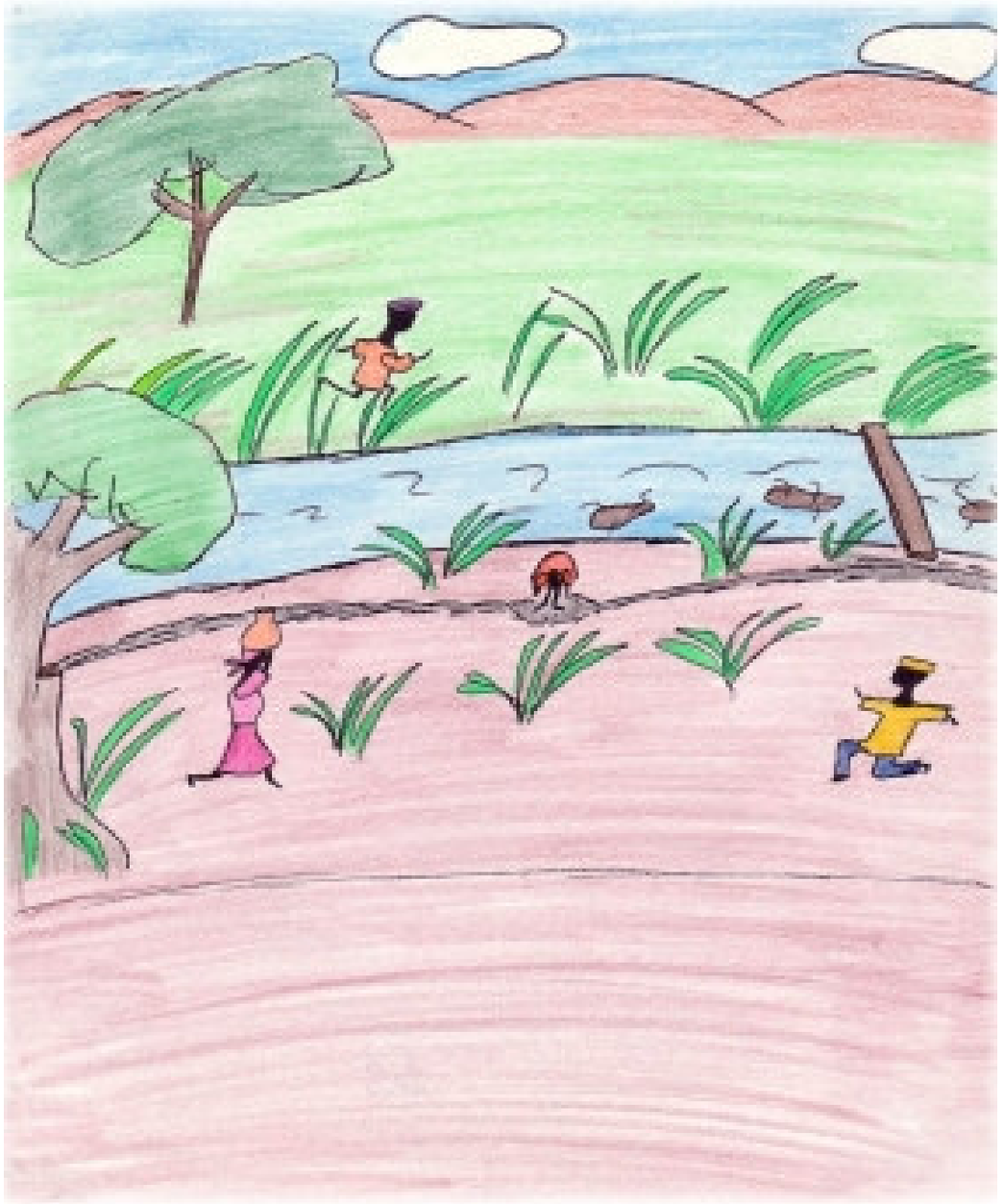

ניאי שמע את קריאות ידידו ורץ לעזרה. גם כמה מאנשי הכפר באו ועזרו לו להוריד את בגדיו כדי להשתחרר מהנמלים. הם אמרו "זה הבן של המלך" כשעזרו לו להתלבש שוב.

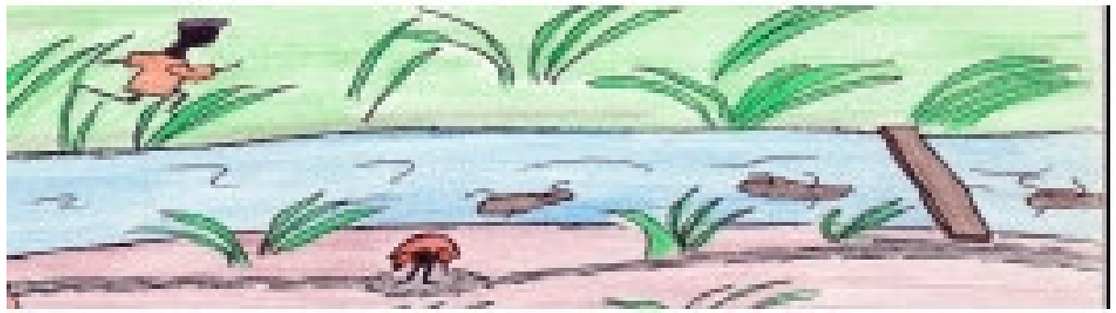

"הילדים האלה" אמרו הגדולים כשהלכו משם "מדוע הם מסתובבים סתם, במקום למלא את שליחויותיהם?"
טונדה באמת הצטער שלא חזר מיד הביתה, אלא הלך לחפש את ניאי. עכשיו ארבעה שורשי יאם נאבדו. אמא תהיה מאוכזבת והוא יישאר רעב בצהריים.